

χούσης ὧσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης, ἀκοῦσαι μὲν εἰσιν ἠδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι. 3 Αὐτίκα γὰρ τὸ μὴ ἔπιτρέπειν τοῖς ἀδικοῦσιν, ὁρᾶθ' ὡς καλὸν τὸ ῥῆμα. Ἀποβλέψατε δὴ πρῶτον πρὸς τὸ ἔργον αὐτό. Δεῖ κρατῆσαι μαχομένους τῶν ἐχθρῶν τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητ' ἔργῳ ληψομένους. Εἰπεῖν μὲν γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντα πέφυκε ῥάδιον, πράξαι δ' οὐχ ἅπαντα. Οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἰδρῶς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρό τοῦ πράττειν | ἐστίν. 4 Ἐγὼ δ' οὐ χείρους ὑμᾶς ἠγοῦμαι φύσει Θηβαίων (καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην), ἀλλ' ἀπαρασκευοτέρους. Φημί δὴ δεῖν τοῦ παρασκευάζεσθαι νῦν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν, ἐπειδὴ τέως ἡμελεῖτε, μὴ τοῦ διαγωνίζεσθαι· οὐ γὰρ ἀντιλέγω τὸ ὄλον, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τρόπου τῆς ἐγχειρήσεως ἐναντιοῦμαι.

ΜΕ [ΜΣ]

1 Ὅσῃν μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πεποίησθαι σπουδὴν οἱ πρέσβεις κατηγορῆσαι τῆς πόλεως ἡμῶν, ἅπαντες ἐοράκατε· πλήν γὰρ οὐκ ἔχω τίνος εἶπω, τᾶλλα πάνθ' ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπεύρανται. Εἰ μὲν οὖν ἦσαν αὐτῶν ἀληθεῖς αἱ κατηγορίαι, χάριν γ' αὐτοῖς εἶχετ' εἰκότως ἂν, εἰ πρὸς ὑμᾶς οὕτως ὑμῶν κατηγοροῦν καὶ μὴ πρὸς ἄλλους. 2 Ἐπειδὴ δὲ διαστρέψαντες τάληθῆ, καὶ τὰ μὲν παραβάντες, ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομίσαισθε δικαίως,